

РЕШЕНИЕ

№ 3683

гр. София, 08.07.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 25.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **2387** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Р. Ф. И., гражданин на И., роден на 01. 01. 1984 г., срещу отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № LON 19000853 от 25. 11. 2019 г. на консула в Посолството на Република България в Л. - Великобритания.

В жалбата се излагат съображения, за нарушение на материалния закон и съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Сочи, че е нарушено правото му на зачитане на личния и семейния живот. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ. Претендира разносните по делото.

Ответникът - консула в Посолството на Република България в Л. - Великобритания, чрез процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна. Подробни съображения излага в писмени бележки.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Р. Ф. И., гражданин на И., роден на 01. 01. 1984 г., е подал искане в Посолството на РБ в Л. (стр. 24), за получаване на виза вид „D“ за дългосрочно

пребиваване в Република България.

На 29. 01. 2020 г. И. е получил отказ за издаване на виза /стр. 13/, по образец, като в основанието за отказа е посочено – чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ, като в бележка е посочено, че при извършената проверка се установило, че апликантът работи и живее в О. кралство. Няма намерение да се установи продължително или постоянно в Република България, а да улесни пътуванията си в България и ЕС. Опит за заобикаляне на визовия режим.

С жалба вх. № 5120 / 13. 02. 2020 г. на АССГ, изпратена по пощата та 12. 01. 2020 г., видно от датата на товарителницата (стр. 65), жалбоподателят е оспорил отказа за издаване на виза пред съда.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Оспорва се в срок (предвид подаването чрез пощенски оператор), подлежащ на обжалване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от оспорването и жалбата е процесуално допустима. В тази връзка съдът намира за неоснователни изложените от процесуалния представител на ответника доводи за недопустимост на подадената жалба, на основание чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ, тъй като изрично в жалбата се сочи, че жалбоподателят е лишен от възможността да бъде със семейството си (стр. 2, най-долу от жалбата), като правото на зачитане на личния и семеен живот е едно от правата гарантирано от Европейската конвенция за правата на човека.

Разгледана по същество жалбата е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Жалбоподателят Р. Ф. И., гражданин на И., е съпруг на българската гражданка Л. Н. Е., видно от приложеното (стр. 20) удостоверение за сключен граждански брак. Видно е също така, че съпрузите са родители на дете (стр. 21) – български гражданин, както и че Л. Е. е декларирала, че брака не е фиктивен и не е сключен с цел заобикаляне режима на чужденците. Е. също така е декларирала, че ще осигурява жилище и издръжка на съпруга си и представила нотариален акт за притежаван от самата нея недвижим имот.

На основание чл. 8а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, чужденец, който е член на семейството на български гражданин, може да влезе на територията на Република България с паспорт и виза, когато такава се изисква. Визата се издава при условия и по ред, определени от Министерския съвет, без заплащане на такси за обработването на документите и издаването на визата.

Съгласно чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ, визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България, поради което следва и че същите са компетентни да откажат издаването на виза.

Видно е, че отказа за издаване на виза е издаден от В. И. - С. – консул, определен за консулско длъжностно лице, на основание Заповед № Ав-02-169 / 24. 04. 2019 г. /стр. 87/ на посланика на Република България в Л. и Заповед № 95-00-254 / 03. 10. 2011 г. на министъра на външните работи (стр. 85), поради което съдът намира, че отказа е издаден от компетентен орган.

Основанията за отказ за издаването на виза, са регламентирани в чл. 10 от ЗЧРБ и чл. 34 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим, като съгласно последната норма, не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно

приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основанието за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

Жалбоподателят е поискал издаване на виза за дългосрочно пребиваване в РБ, вид „D”, на основание чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ, като член на семейството на български гражданин.

Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ (която норма е посочена, като основание за отказ), отказва се издаване на виза или влизане в страната на чужденец, когато има данни, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава.

В оспорения отказ, се сочи, че апликантът работи и живее в О. кралство. Няма намерение да се установи продължително или постоянно в Република България, а да улесни пътуванията си в България и ЕС. Опит за заобикаляне на визовия режим.

Становището на група „Миграция“ при ОД на МВР С., е отрицателно (стр. 93), като същото се базира на докладна записка от 30. 12. 2019 г., според която при проведено събеседване с родителите на съпругата на жалбоподателя се установило, че двамата съпруги и тяхното дете живеят и работят във Великобритания, като си идват само за отпуските и нямат намерение да се установят в България.

От всичко посочено обаче до тук не става ясно какви са мотивите на така постановения отказ. Безспорно, че като чужд гражданин жалбоподателят трябва да получи виза за пристигане в България, за издаването на каквато е подал заявление, поради което не става ясно в какво се състои опита за заобикаляне на визовия режим.

В същото време, посоченото правно основание за отказа - чл. 10, ал. 1, т. 22 от ЗЧРБ предполага, че целта на влизането му е да се използва страната като транзитен пункт за миграция към трета държава. В случая не става ясно миграция към каква държава се предполага от страна на административния орган и на базата на какви доказателства.

Неизлагането на конкретни мотиви на постановения административен акт, всякога е основания за неговата отмяна.

От друга страна е безспорно, че чужденеца е член на семейство на български гражданин, тъй като същия има сключен официален граждански брак с българската гражданка Л. Е., като дори имат и дете български граждани, поради което е съвсем нормално, българските граждани да посещават родината си и своите близки. Отказа за издаване на виза на чужденеца – съпруг и баща на български граждани пречатства правото му на личен и семеен живот, тъй като ограничава неговото придвижване до България. В същото време е безспорно, че съпругата на жалбоподателя е декларира, че ще му осигури жилище и издръжка, за което има представени доказателства, поради което и самото пребиваване на чужденеца няма да създаде утежнения нито за бюджета на страната, нито пък са налице никакви данни, че е опасен за националната сигурност.

Наличието на реално сключен граждански брак, е предпоставка за издаване на виза на жалбоподателя на основание чл. чл. 24, ал. 1, т. 18 от ЗЧРБ.

В същото време доводите в оспорения отказ, че чужденеца няма намерение да се

установи продължително или постоянно в Република България, са несъстоятелни, тъй като това пребиваване става по друг ред.

На основание чл. 8, ал. 3 от ЗЧРБ, не се изисква виза и когато чужденецът притежава валидно разрешение за продължително, дългосрочно или постоянно пребиваване в Република България.

По горните съображения обжалвания отказ е незаконосъобразен и следва да се отмени. Предвид обстоятелството, че естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество, на основание чл.173, ал.2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган със задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона. При новото разглеждане на заявлението на жалбоподателя административният орган следва да извърши преценка на относимите факти и обстоятелства в контекста на приложението на ЗЧРБ и разпоредбите му, съответстващи на посоченото от заявителя основание за издаване на виза и съобразно мотивите на настоящото решение.

При този изход на спора, ответника дължи на жалбоподателя, направените по делото разноси, каквото искане е направено с жалбата. В същото време, въпреки че със същата се претендира адвокатско възнаграждение в размер на 1000 лв., доказателства за договарянето на такава сума и за нейното плащане няма в представения (стр. 69) договор за правна защита и съдействие, поради което не следва да се присъжда адвокатско възнаграждение. Налице са единствено данни за заплащане на дължимата държавна такса, поради което следва да се присъдят разноси в размер на 10 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на Р. Ф. И., гражданин на И., роден на 01. 01. 1984 г., отказ за издаване на виза вид „Д“ за Република България № LON 19000853 от 25. 11. 2019 г. на консула в Посолството на Република България в Л. - Великобритания.

ОСЪЖДА Министерството на външните работи на Република България – С., [улица], да заплати на Р. Ф. И., гражданин на И., роден на 01. 01. 1984 г., направените по делото разноси в размер на 10 (десет) лева.

ИЗПРАЩА преписката на консулското длъжностно лице - консула в Посолството на Република България в Л. - Великобритания, за ново произнасяне по искането за издаване на виза, съобразно мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: